

תת"ע 965/08 - מדינת ישראל נגד מוחמד חגי'אזי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 18-08-965 מדינת ישראל נ' חגי'אזי
בפני כבוד השופט אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד תומר יצחקי
המאשימה
נגד
מוחמד חגי'אזי
הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של שימוש בטלפון, או אחיזה בו, כשהרכבת בתנועה, שלא באמצעות דיבורית, בנויגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.
2. התמצית העובדתית היא שביום 18.3.19, בשעה 22:40, נdag הנואשם, בכביש 4, ק"מ 232, מדרום, במוניות-זוטובוס, מסוג "פולקסווגן", מר. 9702725, כשהוא אוחז או משתמש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית.
3. הנאשם כופר בעבירה המויחסת לו. לשיטתו, הטלפון האיר, במהלך הנסיעה, ידיו היו על ההגה, והוא כלל לא נגע בו, אולם השוטרת סקרה, בשל כך, בטעות, שהוא אחז בו בידו. הנסיבות ה่าวנות, מנגד, שהשוטרת הבחינה בנואשם אוחז בטלפון הנייד, בידו הימנית, בעת שנאג במוניות, ועל כן יש להרשיעו בעבירה המויחסת לו.
4. מטעם התביעה העידה השוטרת אור מילוא (להלן - השוטרת מילוא), עורכת הדוח. כן הוגש ת/1 - הדוח. מטעם ההגנה העידו הנאשם נושא מנוסעת שהיתה עמו ברכב, גב' זינה אשירוב.

ההחלטה לזכות הנאשם מהטעמים הבאים:

עמוד 1

5. מהדוח עולה שבמהלך סיור של השוטרת, ושוטר נוסף, בשם דור, כהנידת בנתיב השמאלי, הבדיקה השוטרת בגיןם נסוע, במקביל אליה, בנתיב הימני, בכיוון נסיעתה. אותה עת אחז הנאשם בידי הימנית, בטלפון נייד, בגודל בינוני, בגובה הגהה, כשצג הטלפון מאיר על פניו. השוטרת כראה לו לעצור מצד, ושרמה עמו על קשר עין עד שנעצר. צוין שהראות הייתה טוביה, عمודי התאורה דולקים והחלונות שקופים. צוין שמלבד הנאג היו עמו 3 נוסעים נוספים והסבירה לו מחות העבירה. בדברי הנאג נרשם: "**לא דברתי בטלפון**".

6. השוטרת ציינה שאינה זכרת את האירוע, והתבססה בעדותה רק על הדוח (עמ' 3 לפרו, ש' 18). לשאלת הנאשם, האם ראתה אותו אוחז בטלפון ביד וממצמיד אותו לאוזן, הפנתה את הנאשם לרישומה בדוח, ממנו עולה שהוא את הטלפון ביד ימין, כשצג הטלפון מאיר את פניו (עמ' 3 לפרו, ש' 24-25).

לשאלת הנאשם, "בטח אם הטלפון נדלק הוא יאיר על פני", השיבה: "**מה שרائيyi זה מה שרשמי**" (עמ' 4 לvro', ש' 4).

7. הנאשם העיד שככיב בו נסע היה חשוב, השוטרת חלפה על פניו במהירות, בנתיב השמאלי, ורק בעת העקיפה נסעה במקביל אליו (עמ' 4 לפרו, ש' 18-17). לדבריו, לאחר שהשוטרת עצרה אותו, הוא הסביר לה שהטלפון שלו גדול, מונח על מגנט, ונדלק עצמו, ואין זה אומר שהוא אחז בו. כן ציין שברשותו אוזניות לדיבור בטלפון, בעת האירוע הטלפון היה בטעינה, הוא דיבר עם הנוסעים שהיו ברכבת, ואין לו כל אינטנס לדבר בטלפון בעת היגיה (עמ' 3, ש' 21-23, עמ' 4 לvro', ש' 13). לשיטתו, ידיו היו כל העת על הגהה והשוטרת לא יכולה להבחין במתרחש ברכבו, כשהיא במקביל אליו, היות שרכבו גבוה וחשוך (עמ' 4 לvro', ש' 25). זאת ועוד, לדבריו, לצד השוטרת ישב חייל, ולא שוטר (עמ' 3 לvro', ש' 20).

לטענתו, אחת הנוסעות אף פנתה לשוטרת וציינה שהוא לא דיבר בטלפון, והטלפון רק האיר (עמ' 4 לvro', ש' 14-13).
כשנשאל האם בככיב היו عمודי תאורה, ציין: "**אין שם שם תאורה כל הדרך חשוכה**" (עמ' 5 לvro', ש' 3).

בסיכוןיו הוסיף וציין: "**אני בטוח במאה אחוז שלא ביצעת את העבירה. הטלפון נדלק עקב התזוזה ולא מעבר לכך**" (עמ' 6 לvro', ש' 22).

8. עדת ההגנה, שישבה במושב שמאחורי הנאג, מצד ימין (עמ' 5 לvro', ש' 29), תמכה בגרסתו של הנאשם. העודה מסרה שנסעה עם הנאשם, במסגרת הסעת עובדים, כשלפעת שמעה את צמד המילים: "תעצור מצד". לדבריה, בעת האירוע הנאשם דיבר עם הנוסעים, כולל לא נגע בטלפון, ו**"טלפון היה דבוק להה"** (עמ' 5 לvro', ש' 19-17). לשיטתה, השוטרת סקרה, בטיעות, שהנאשם נגע בטלפון, היות שהטלפון נדלק, ומסביב היה חשוב, אולם, בפועל הטלפון נדלק **"בגלל קפיצות"** (עמ' 5 לvro', ש' 19-20). לדברי העודה פנתה לשוטרת והסבירה שהנאשם לא נגע בטלפון, אולם זו לא התייחסה לדבריה (עמ' 5 לvro', ש' 21-20).

העודה ציינה, שהמקום היה חשוב, ללא תאורת רחוב (עמ' 5 לvro', ש' 29), והנאשם דיבר עמה, והחזיק את הגהה בידו (עמ' 6 לvro', ש' 5-1).

9. לאחר ששמעתי את עדויות השוטרת, הנאשם הנאשם ועדת הראיה, שהביא עמו, ועינתי בדוח, השתכנעתי שיש לזכות את הנאשם מהאישום המויחס לו.

הנאשם הציג גרסה אחידה ועקבית, שנמסרה על ידו כבר בעת מתן הדוח, והותיר עליו רושם אמיתי, ואני קיבלת את גרסתו כמהימנה. על פי גרסתו, דבר עם הנוסעים ברכבת, בעת המקorra, אחז בהגה, הטלפון היה מונח על מגנט, והאייר, עקב תזוזה.

עדת ההגנה מסרה גרסה שתומכת בגרסהו של הנאשם. עדה זו ישבה במושב שמאחורי הנהג, מימין, והוא באפשרותו להבהיר במתרחש בתא הנהג.

השוטרת, לעומת זאת, צינה שאינה זכרת את הארווע מעבר לרשום בדוח. על אף שהיא עמה שוטר נוסף, כעולה מדווח, זה לא כתוב דוח פועל או מזכיר כלשהו על הארווע, שהוא בו כדי לתמוך בגרסהה. דבר זה תמהה, בפרט שהנאשם טוען שלצד השוטרת ישב חילול ולא שוטר.

תמהה אף שהנאשם ועדת ההגנה צינו שבעודה פנתה לשוטרת והסבירה שהנאשם לא נגע בטלפון, אולם דבריה של העודה לא באו כלל לידי ביטוי בדוח.

10. לאחר ששמעתי את העדים לפני ועינתי בראיות שהוגשו, השתכנעתי שבנסיבות העניין, יש לזכות את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו.

סוף דבר.

11. בהינתן האמור, הרי לא הוכח לפני שהנאשם אחז או השתמש בטלפון, בעת נהיגה, שלא באמצעות דיבורית, ועל כן החלטתי לזכותו מהעבירה המויחסת לו בכתב האישום.

המציאות תשליך העתק הכרעת הדין לצדים.

זכות ערעור תוך 45 יום מיום בית המשפט המחוון.

ניתנה היום, ח' تموز תשע"ט, 11 יולי 2019, במעמד הצדדים.